Prima instanță: Judecătoria *****, sediul Centru, judecător Georgeta Grozav
Dosarul nr. 2a-69/25 (2-21134642-02-2a-10012025)

D E C I Z I E

29 octombrie 2025 mun. *****

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Nicolae Ghedrovici și Diana Corlăteanu
Grefierul Victoria Cireș

examinând în ședință de judecată publică, cererea de apel declarată de Rațoi Ion, reprezentat de avocatul Furnică Victor,

împotriva hotărârii Judecătoriei *****, sediul Centru din 4 noiembrie 2024, prin care acțiunea a fost respinsă,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Rațoi Ion, reprezentat de avocatul Furnică Victor împotriva SA „Acord Grup", intervenienți accesorii Burca Marina și Comisia Națională a Pieței Financiare cu privire la repararea prejudiciului material, cu titlu de diferență a despăgubirii de asigurare și compensarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T:

Circumstanțele cauzei.

La 9 septembrie 2021, Rațoi Ion, reprezentat de avocatul Furnică Victor a depus în Judecătoria *****, sediul Centru cerere de chemare în judecată împotriva SA „Acord Grup" cu privire la repararea prejudiciului material, cu titlu de diferență a despăgubirii de asigurare și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reprezentantul reclamantului a indicat că la data de 6 iulie 2020, a avut loc un accident rutier în care au fost implicate autoturismul *****, condus de reclamantul Rațoi Ion și autoturismul *****, condus de Burca Marina.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI 04777358 din 6 iulie 2020 și a deciziei de sancționare, cet. Burca Marina a fost recunoscută vinovată de producerea accidentului rutier enunțat, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă, în mărime de 24 unități convenționale și 6 puncte de penalizare.

Dat fiind faptul că persoana vinovată de producerea accidentului rutier deținea polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto nr. RCAI-005747145, emisă de SA „Acord Grup”, reclamantul a depus în temeiul art. 18–21 din Legea nr. 414/2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule la pârâtă o cerere de deschidere a dosarului de daună, solicitând evaluarea prejudiciului și achitarea despăgubirii de asigurare pentru daunele produse autoturismului său, ca urmare a accidentului rutier din 6 iulie 2020.

La data de 10 iulie 2020, în prezența reclamantului și a reprezentantului pârâtei, a fost întocmit procesul-verbal de constatare a pagubelor, în care au fost indicate avariile suferite de autoturismul ***** precum și soluțiile tehnice necesare pentru remedierea acestora.

Ulterior, prin decizia nr. RCA 244/20 din 13 august 2020, pârâta a stabilit cuantumul despăgubirii de asigurare la suma de 74 490 de lei, iar prin notificarea nr. 597-20 din 2 septembrie 2020, a informat reclamantul despre cuantumul despăgubirii de asigurare calculate.

Considerând că suma stabilită nu acoperă real cheltuielile necesare pentru repararea autoturismului *****, avariat în urma accidentului rutier din 6 iulie 2020, Rațoi Ion a depus la data de 18 septembrie 2020 în adresa pârâtei SA „Acord Grup” cerere, prin care a solicitat examinarea suplimentară a dosarului de daună, anexând contul de plată nr. 3399 din 30 iulie 2020, emis de SRL „Autostyling Now”, în valoare totală de 158 165 de lei.

Prin răspunsul nr. 823-20 din 1 octombrie 2020, pârâta a refuzat examinarea suplimentară a dosarului de daună, motivând că despăgubirea de asigurare, în sumă de 74 490 lei, a fost corect calculată și achitată. Din această sumă, 30 000 lei a reprezentat costul manoperei, potrivit contului de plată nr. 3399 emis de SRL „Autostyling Now”, iar suma de 44 490 lei a reprezentat costul pieselor ce urmau a fi înlocuite, determinat în baza actului de evaluare nr. R/205/20 din 27 iulie 2020, întocmit de SRL „Salikhov Consulting”. Totodată, pârâta a indicat că evaluarea s-a bazat pe informații obținute de la unități specializate care comercializează piese noi fabricate sub licență, precum și pe oferte de piese originale second-hand disponibile pe piața autohtonă pentru marca respectivă.

Prin notificarea nr. FV-RI/02 din 11 martie 2021, recepționată de pârâtă la 15 martie 2021, reclamantul a solicitat achitarea diferenței de despăgubire, precum și transmiterea, în copie, a ofertelor unităților de specialitate la care pârâta a făcut trimitere în răspunsul nr. 823-20 din 1 octombrie 2020.

Prin răspunsul nr. 392-21 din 16 aprilie 2021, pârâta a refuzat achitarea diferenței despăgubirii de asigurare, menținând drept reper actul de evaluare din 27 iulie 2020, întocmit de SRL „Salikhov Consulting”. În ceea ce privește solicitarea de a fi furnizate ofertele invocate anterior, pârâta a anexat două anunțuri de pe site-

ul 999.md, referitoare la piese de tip grilă, cu prețuri de 150 dolari SUA (fără LED) și, respectiv 380 euro.

În argumentarea răspunsului enunțat, pârâta a considerat aplicabile speței prevederile art. 23 alin. (9) lit. b) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006.

În acest context, la data de 29 iunie 2021, reclamantul a depus la Biroul Individual de Expertize Judiciare „Ursu Maxim" un demers privind efectuarea unei expertize extrajudiciare în vederea determinării costului de reparație a autoturismului *****, expertului fiindu-i solicitat să stabilească valoarea reparației în baza deteriorărilor constatate și a soluțiilor tehnologice indicate în procesul-verbal de constatare a pagubelor nr. 244/20 RCA din 10 iulie 2020, întocmit de inginerul expert al SA „Acord Grup" și contrasemnat de reclamant.

Potrivit raportului de expertiză extrajudiciară nr. 08/494 din 29 iunie 2021, expertul a stabilit că valoarea reparației autoturismului menționat, calculată în baza constatărilor și soluțiilor tehnologice consemnate în procesul-verbal de constatare a pagubelor este de 109 786 de lei.

În consecință, la data de 26 iulie 2021, reclamantul a transmis pârâtei o notificare repetată, prin care a solicitat achitarea diferenței de despăgubire în sumă de 35 296 lei.

Deși notificarea a fost recepționată de pârâta SA „Acord Grup" la 28 iulie 2021, ultima nu a formulat niciun răspuns.

Reclamantul a susținut că aplicarea prevederilor art. 23 alin. (9) lit. b) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 este condiționată de întrunirea cumulativă a mai multor condiții obligatorii, și anume: vehiculul să aibă o vechime de exploatare de cel puțin 4 ani și/sau un parcurs mai mare de 100 000 km; unitatea care urmează să efectueze reparația să fie acceptată de ambele părți; iar piesele utilizate să fie piese noi fabricate în bază de licență (aftermarket) sau piese originale utilizate, cu condiția ca acestea să corespundă cerințelor tehnice și de securitate rutieră.

În speță, la etapa soluționării dosarului de daună, valoarea pieselor și a părților componente ce urmau a fi înlocuite nu a fost stabilită de o unitate de specialitate acceptată de părți, ci de o persoană care s-a prezentat drept expert, I. Șaripov, care nu este inclus în Registrul experților judiciari atestați de Ministerul Justiției.

Totodată, reclamantul a arătat că pârâta nu a prezentat niciun înscris din care să rezulte că, pe piața Republicii Moldova existau pentru autoturismul ***** cu *****, piese noi fabricate în bază de licență sau piese originale utilizate care să corespundă cerințelor tehnice și de securitate rutieră.

Este de menționat că o asemenea dovadă revenea pârâtei și trebuia să provină de la o unitate de specialitate, în sensul art. 2 din Legea nr. 414/2006, cu atât mai

mult că, la etapa de soluționare prealabilă a litigiului, pârâta s-a limitat la existența unor astfel de oferte, fără a indica însă proveniența lor.

În acest context, reclamantul a concluzionat că ofertele anexate la răspunsul nr. 823-20 din 1 octombrie 2020, preluate de pe site-ul 999.md nu sunt relevante, întrucât nu s-a făcut dovada caracterului real al acestora, a provenienței de la o persoană fizică sau juridică autorizată cu statut de unitate de specialitate și nici a conformității pieselor propuse cu cerințele tehnice și de securitate rutieră.

Din motiv că pârâta nu a dat curs cererilor formulate, reclamantul Rațoi Ion, reprezentat de avocatul Furnică Victor a formulat prezenta acțiune în justiție, solicitând protecția drepturilor sale și repararea integrală a prejudiciului suferit, prin dispunerea încasării de la SA „Acord Grup" în beneficiul reclamantul Rațoi Ion, a prejudiciului material în cuantum de 35 296 lei, reprezentând diferența despăgubirii de asigurare, a sumei de 1 400 lei, cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei extrajudiciare, precum și a cheltuielilor de judecată suportate pe marginea prezentului litigiu.

Poziţia instanţei de fond.

Prin încheierile protocolare din 26 aprilie 2023 și din 10 noiembrie 2023 a Judecătoriei *****, sediul Centru, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii Burca Marina și Comisia Națională a Pieței Financiare (vol.I, f.d.113-114, 165-166).

Prin hotărârea din 4 noiembrie 2024 a Judecătoriei *****, sediul Centru, corectată prin încheierea din 24 decembrie 2024 a Judecătoriei *****, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de Rațoi Ion, reprezentat de avocatul Furnică Victor împotriva SA „Acord Grup", intervenienți accesorii Burca Marina și Comisia Națională a Pieței Financiare cu privire la repararea prejudiciului material, cu titlu de diferență a despăgubirii de asigurare și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

A fost încasat de la Rațoi Ion în beneficiul SA „Acord Grup", cheltuielile pentru efectuarea expertizei judiciare în sumă de 4 200 de lei și cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 5 000 de lei.

Solicitarea apelantului şi termenul de declarare a apelului.

Invocând dezacordul cu hotărârea din 4 noiembrie 2024 a Judecătoriei *****, sediul Centru, la data de 6 noiembrie 2024, Rațoi Ion, reprezentat de avocatul Furnică Victor a contestat-o cu apel nemotivat.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În speță s-a stabilit că, dispozitivul hotărârii Judecătoriei *****, sediul Centru a fost pronunțat la 4 noiembrie 2024 (vol.I, f.d.233), iar cererea de apel nemotivată a fost depusă la 6 noiembrie 2024 (vol.II, f.d.2), corespunzător se deduce că

reprezentantul apelantului a respectat termenul legal de 30 zile de declarare a apelului.

Prin încheierea din 13 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru, nu s-a dat curs cererii de apel declarate de Rațoi Ion, reprezentat de avocatul Furnică Victor. S-a comunicat apelantului Rațoi Ion, reprezentat de avocatul Furnică Victor despre necesitatea înlăturării neajunsurilor cererii de apel (prezentarea apelului motivat și a originalelor dovezilor de plată a taxei de stat în sumă de 900,06 lei și a taxei de timbru în sumă de 200 lei), acordându-i pentru aceasta un termen de 10 zile calendaristice de la data recepționării încheierii în cauză. S-a explicat apelantului Rațoi Ion, reprezentat de avocatul Furnică Victor că, în caz dacă nu va lichida neajunsurile menţionate, cererea de apel nu va fi considerată depusă şi va fi restituită conform art. 369 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă (f.d.).

La 16 ianuarie 2025, apelantul Rațoi Ion, cât și reprezentantul acestuia, avocatul Furnică Victor au recepționat încheierea în cauză (f.d.), iar la data de 21 ianuarie 2025, în termen legal, Rațoi Ion, reprezentat de avocatul Furnică Victor a depus la Curtea de Apel Centru cererea de apel motivată, însoțită de dovezile achitării taxei de stat și a taxei de timbru (f.d.).

Prin încheierea din 17 februarie 2025 a Curții de Apel Centru, apelul depus de Rațoi Ion, reprezentat de avocatul Furnică Victor a fost acceptat spre examinare, fiind intentată procedura de apel în cauza civilă enunțată (f.d.).

Argumentele părților.

În susținerea cererii de apel, apelantul Rațoi Ion, reprezentat de avocatul Furnică Victor a invocat că, instanța de fond a respins acțiunea fără a lua în considerare faptul că, potrivit art. 23 alin. (9) lit. b) din Legea nr. 414/2006, costul reparației unui autovehicul cu vechime de exploatare de peste 4 ani și/sau cu un parcurs mai mare de 100 000 km se stabilește fără aplicarea coeficientului de uzură. În speță, autoturismul ***** *****, se încadrează în această categorie, iar aplicarea uzurii este greșită.

La fel, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 868/869 din 26 iunie 2023, expertul judiciar Sandu Ion a aplicat un coeficient de uzură de 59,96% asupra valorii pieselor originale noi, asimilându-le în mod nejustificat pieselor uzate, fapt care a condus la diminuarea artificială a costului reparației și, în consecință, la stabilirea unui prejudiciu subevaluat și neconform realității.

Conform reprezentantului apelantului, această operațiune este greșită și lipsită de temei legal, întrucât la data producerii accidentului – 6 iulie 2020, legea nu prevedea aplicarea vreunui coeficient de uzură pentru piese originale noi, piese fabricate în bază de licență sau piese originale folosite.

La rândul său, instanța de fond a preluat neîntemeiat explicațiile expertului, deși acestea contravin dispozițiilor imperative ale legii și a concluzionat greșit că aplicarea coeficientului de uzură în speță este justificată.

La fel, prima instanță a apreciat în mod eronat raportul de expertiză extrajudiciară nr. 08/494 din 29 iunie 2021, întocmit de Ursu Maxim, ca fiind impertinent, ignorând faptul că expertul este înscris în Registrul de stat al experților judiciari și are competență legală în domeniul expertizei auto-merceologice, conform art. 36 din Legea nr. 68/2016.

Or, potrivit raportului de expertiză enunțat, valoarea necesară pentru restabilirea autoturismului *****, ce aparține cu drept de proprietate lui Rațoi Ion, prin utilizarea pieselor noi, ținând cont de deteriorările și soluțiile tehnologice consemnate în procesul-verbal de constatare a pagubelor nr. 244/20 RCA din 10 iulie 2020, întocmit de inginerul expert al SA „Acord Grup" este de 109 786 lei.

Pârâta – intimată SA „Acord Grup", examinând cererea reclamantului-apelant privind repararea prejudiciului, depusă la 9 iulie 2020, a achitat în temeiul deciziei nr. RCA 244/20 din 13 august 2020, despăgubirea de asigurare în sumă de 74 490 lei.

În aceste condiții, reclamantul – apelant a solicitat inițial pe cale extrajudiciară, iar ulterior pe cale judiciară, achitarea diferenței de despăgubire în cuantum de 35 296 lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

Or, anume această valoare reflectă prejudiciul material real suferit de apelant și reprezintă diferența legal datorată din despăgubirea de asigurare.

În aceste condiții, hotărârea instanței de fond este neîntemeiată și contrară prevederilor legale, fiind rezultatul unei aprecieri greșite a probelor și a unei interpretări eronate a normelor de drept material, motiv pentru care se impune casarea acesteia și pronunțarea unei noi decizii, prin care acțiunea să fie admisă integral, în sensul celor solicitate de apelant (f.d.).

Poziția părților în apel:

În cadrul ședinței de judecată în ordine de apel din 29 octombrie 2025, reprezentantul apelantului Rațoi Ion – avocatul Furnică Victor a solicitat instanței admiterea apelului în sensul declarat, reiterând motivele de drept și de fapt expuse detaliat în cererea de apel motivată. Avocatul apelantului a subliniat aspectele juridice și factuale care, în opinia sa justifică casarea integrală a hotărârii instanței de fond și adoptarea unei noi soluții favorabile, de admitere integrală a acțiunii.

Prin referința depusă la data de 20 octombrie 2025, reprezentanta intimatei SA „Acord Grup", avocatul Vladimirov Natalia, a solicitat respingerea apelului, cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În cadrul ședinței de apel din 29 octombrie 2025, reprezentanta intimatei SA „Acord Grup" – avocatul Vladimirov Natalia a reiterat poziția din referință, solicitând instanței respingerea apelului declarat de Rațoi Ion, reprezentat de avocatul Furnică Victor, argumentând că hotărârea primei instanțe este legală și temeinică. Reprezentanta a subliniat că hotărârea fondului urmează a fi menținută,

întrucât aceasta respectă cadrul legal aplicabil și este corect fundamentată pe probele administrate în cauză.

Apelantul Rațoi Ion, cât și intervenienții accesorii Burca Marina și Comisia Națională a Pieței Financiare în ședința instanței de apel nu s-au prezentat, deși au fost legal citați cu privire la locul, data și ora acesteia, ceea ce se confirmă prin citația expediată prin email în data de 31 martie 2025 (f.d.).

Colegiul judiciar reține că expedierea prin email este considerată în condițiile legii comunicare efectivă, motiv pentru care citația se prezumă recepționată la data trimiterii.

Totodată, Colegiul judiciar constată că apelantul Rațoi Ion a fost reprezentat în instanța de apel de avocat, care a participat activ la ședință în numele acestuia.

În aceste condiții, având în vedere dispozițiile art. 379 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Colegiul judiciar a dispus continuarea examinării cauzei în lipsa părților, întrucât procedura de citare a fost efectuată cu respectarea cerințelor legale.

Limitele judecării apelului.

În conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.

Aprecierea instanței de apel.

Audiind explicațiile reprezentanților participanților prezenți la proces, analizând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor formulate în cererea de apel și a observațiilor aferente invocate în referință, în contextul prevederilor legislației în vigoare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea concluziei enunţate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

După cum denotă actele cauzei, la data de 6 iulie 2020, în jurul orei 17:25, în municipiul *****, la intersecția *****, s-a produs un accident rutier în care au fost implicate autoturismul de model *****, cu *****, condus de Rațoi Ion și automobilul de model *****, condus de Burca Marina, care deținea un contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, încheiat cu SA „Acord Grup”.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI nr. 04777358 din 6 iulie 2020, Burca Marina a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 24 unități convenționale, precum și 6 puncte de penalizare (vol.I, f.d.111).

În urma cererii formulate de Rațoi Ion, proprietarul automobilului ***** cu *****, asigurătorul SA „Acord Grup" a deschis dosarul de daună corespunzător (vol.I, f.d.16-18).

La 10 iulie 2020, a fost întocmit procesul-verbal de constatare a daunelor nr. RCA 244/20, în care au fost indicate piesele avariate și gradul de deteriorare al acestora. Procesul-verbal a fost semnat de părți, care au declarat că au luat cunoștință de conținutul acestuia și sunt de acord cu rezultatele constatării pagubelor (vol.I, f.d.64).

Potrivit actului de evaluare din 27 iulie 2020, întocmit de SRL „Salikhov Consulting", costul pieselor ce urmau a fi înlocuite la autoturismul ***** cu ***** constituie suma de 44 490,54 de lei, iar costul reparației pentru restabilirea autovehiculului, efectuată la o stație de deservire tehnică autorizată, cu înlocuirea pieselor avariate, a fost estimat la 66 597,85 de lei (vol.I, f.d.34-39).

Prin decizia nr. RCA 244/20 din 13 august 2020, SA „Acord Grup" a aprobat cuantumul despăgubirii de asigurare și a dispus achitarea către persoana păgubită Rațoi Ion a sumei de 74 490 lei, prin transfer bancar (vol.I, f.d.21).

Ulterior, la 18 septembrie 2020, Rațoi Ion a depus în adresa SA „Acord Grup" cerere, prin care a solicitat reexaminarea dosarului de daună, invocând dezacordul față de suma achitată, anexând în susținere două conturi de plată emise de SRL „Avalon Club". Prin răspunsul din 1 octombrie 2020, SA „Acord Grup" a refuzat satisfacerea cererii (vol.I, f.d.23-26, 27).

Conform ordinului nr. 280 din 28 septembrie 2020, se confirmă că SA „Acord Grup" a transferat efectiv în contul bancar al reclamantului Rațoi Ion suma de 74 490 de lei, cu titlu de despăgubire de asigurare (vol.I, f.d.65).

La fel, s-a constatat că la 10 martie 2021, Rațoi Ion s-a adresat cu o cerere repetată asigurătorului SA „Acord Grup", solicitând achitarea diferenței despăgubirii de asigurare, însă aceasta a fost respinsă ca fiind lipsită de temei legal (vol.I, f.d.28-31, 33).

În aceste circumstanțe, la 29 iunie 2021, reclamantul s-a adresat Biroului Individual de Expertiză Judiciară „Ursu Maxim", solicitând efectuarea unei expertize privind determinarea costului reparației autoturismului ***** cu *****, cu utilizarea pieselor noi, în baza procesului-verbal de constatare a pagubelor nr. RCA 244/20 din 10 iulie 2020 (vol.I, f.d.40).

Potrivit raportului de expertiză extrajudiciară nr. 08/494 din 29 iunie 2021, costul reparației a fost stabilit la suma de 109 786 de lei (vol.I, f.d.41-44).

Ulterior, la data de 26 iulie 2021, având ca temei constatările raportului de expertiză extrajudiciară nr. 08/494 din 29 iunie 2021, Rațoi Ion a adresat o notificare repetată către SA „Acord Grup” privind achitarea diferenței despăgubirii de asigurare, însă prin răspunsul nr. 72021 din 6 august 2021, asigurătorul a refuzat din nou satisfacerea pretențiilor (vol.I, f.d.45-49, 66).

Considerând că suma achitată pentru repararea automobilului nu corespunde realității, este subevaluată și având în vedere că asigurătorul nu a dat curs solicitărilor sale extrajudiciare, încălcându-i astfel dreptul la repararea prejudiciului material, reclamantul a inițiat prezenta acțiune în justiție pentru apărarea drepturilor sale, solicitând instanței achitarea diferenței despăgubirii de asigurare în sumă de 35 296 de lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată suportate de soluționarea litigiului.

Prima instanță, fiind legal învestită cu judecarea cauzei în fond, analizând acțiunea formulată de Rațoi Ion, reprezentat de avocatul Furnică Victor, intervenienți accesorii Burca Marina și Comisia Națională a Pieței Financiare, având ca obiect repararea prejudiciului material, cu titlu de diferență a despăgubirii de asigurare, ținând cont de circumstanțele de fapt și de drept invocate de părți în susținerea pretențiilor, precum și probele administrate în cauză, apreciate în ansamblu și în corelație cu obiectul litigiului, a ajuns la concluzia că acțiunea este neîntemeiată motiv pentru care a fost respinsă în baza considerentelor expuse în hotărârea pronunțată.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că concluzia primei instanţe despre necesitatea respingerii acţiunii este justă, ea având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, conform cerinţelor art. 130 din Codul de procedură civilă.

În speță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru este chemat să examineze legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, prin care a fost respinsă acțiunea reclamantului Rațoi Ion, având ca obiect încasarea diferenței despăgubirii de asigurare, în cuantum de 35 296 lei, în contextul aplicării coeficientului de uzură la determinarea prejudiciului material.

Colegiul judiciar reține că litigiul a apărut în contextul determinării cuantumului despăgubirii de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, în special sub aspectul aplicării coeficientului de uzură la valoarea pieselor utilizate pentru repararea autovehiculului avariat, aspect contestat de apelant.

Astfel, instanța de apel urmează să stabilească dacă, potrivit prevederilor Legii nr. 414/2006 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule (în vigoare la data producerii accidentului rutier), prejudiciul material suferit de apelant trebuia determinat fără aplicarea coeficientului de uzură, astfel încât să reflecte costul reparației autovehiculului cu

utilizarea pieselor originale noi sau dacă aplicarea uzurii este conformă cadrului legal incident.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru relevă că raporturile juridice deduse judecății sunt guvernate de dispozițiile Legii nr. 414/2006 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule (în vigoare la data producerii accidentului rutier, abrogată la data de 1 aprilie 2023), lege specială în materia asigurării obligatorii de răspundere civilă auto, care derogă de la regulile generale ale răspunderii civile delictuale, stabilind limite, condiții și modalități proprii de reparare a prejudiciului.

În conformitate cu art. 44 alin. (1) din Legea nr. 106 din 21 aprilie 2022, privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule (în vigoare din 1 aprilie 2023, publicată în Monitorul Oficial al R. Moldova nr.129-133 art. 239 din 29 aprilie 2022), actele şi faptele juridice încheiate sau, după caz, săvârşite ori produse înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legislaţia în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârşirii ori producerii lor.

Potrivit art. 1822 alin. (1) din Codul civil prin contract de asigurare, o parte (contractantul asigurării) se obligă să plătească celeilalte părţi (asigurător) prima de asigurare, iar asigurătorul se obligă să plătească asiguratului, beneficiarului asigurării sau, după caz, terţului păgubit o prestaţie bănească (indemnizaţie ori despăgubire de asigurare) la producerea cazului asigurat în interiorul perioadei de asigurare.

Conform art. 1830 alin. (1-3) din Codul civil, pentru încheierea contractului de asigurare, contractantul asigurării prezintă asigurătorului o cerere sau un chestionar (cererea contractantului) în formă scrisă, în care indică interesul său în asigurare sau declară verbal că doreşte să încheie contract de asigurare. Declaraţia verbală nu scuteşte de necesitatea depunerii cererii scrise de asigurare. Contractul de asigurare se încheie în scris. Contractul de asigurare este format din cererea contractantului, poliţa de asigurare emisă de asigurător şi condiţiile generale de asigurare aplicabile, precum şi din alte condiţii contractuale incluse în contract conform legii.

În conformitate cu art. 15 alin. (1) din Legea nr. 414/2006 (în vigoare la data producerii accidentului), asigurătorul acordă despăgubiri dacă prejudiciile s-au produs din culpa asiguratului sau a utilizatorului de autovehicul.

Totodată, potrivit art. 23 alin. (1) lit. a) din aceiași lege, despăgubirea pentru avarierea sau distrugerea autovehiculului nu poate depăși valoarea pagubei real suportate.

În continuare, Colegiul judiciar reține că art. 23 alin. (9) lit. b) din Legea nr. 414/2006 reglementează modul de stabilire a costului reparației autovehiculului, în

funcție de vechimea și starea de exploatare a acestuia, atunci când este necesară înlocuirea pieselor și despăgubirea se achită prin virament în contul unității de specialitate.

Astfel, potrivit normei enunțate, în procesul evaluării pagubei, atunci cînd este necesară înlocuirea părţilor componente şi a pieselor, în cazul achitării despăgubirii prin virament în contul bancar al unității de specialitate, cuantumul despăgubirii de asigurare urmează a fi stabilit de asigurător ținînd cont de următoarele: pentru autovehicule cu o vechime de exploatare de 4 ani și mai mult și/sau un parcurs mai mare de 100 000 km, costul reparației autovehiculului se stabilește pe baza documentelor emise de către unitatea de specialitate acceptată de părți. În acest caz, la reparația autovehiculului se vor utiliza părți componente și piese noi fabricate în bază de licență (piese after market) sau originale foste în folosință care corespund cerinţelor tehnice şi de securitate rutieră. În cazul cînd părţile componente şi piesele noi fabricate în bază de licenţă sau cele originale foste în folosinţă nu sînt disponibile pe piaţa autohtonă, paguba real suportată pentru autovehicule se va determina conform preţului la părţile componente şi piesele originale noi.

Colegiul judiciar menționează că această normă exprimă voința clară a legiuitorului de a corela despăgubirea cu valoarea economică reală a autovehiculului avariat, ținând cont de uzura fizică a pieselor existente la momentul accidentului.

Respectiv, art. 23 alin. (9) lit. b) din Legea nr. 414/2006 nu instituie o regulă de excludere a uzurii, așa cum susține apelantul, ci dimpotrivă, pornește de la premisa existenței uzurii și stabilește un mecanism legal de limitare a costurilor de reparație în raport cu aceasta, pe motiv că nu consacră dreptul necondiționat al persoanei păgubite la repararea autovehiculului cu piese originale noi, nu interzice aplicarea coeficientului de uzură și nu derogă de la principiul pagubei reale prevăzut de art. 23 alin. (1) lit. a).

Sub acest aspect, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată că prima instanță a apreciat corect situația de fapt și, în mod întemeiat, a respins acțiunea.

Or, despăgubirea achitată de asigurătorul SA „Acord Grup”, în cuantum de 74 490 de lei, a fost stabilită cu respectarea prevederilor legale, din care suma de 44 490 de lei a reprezentat costul pieselor ce urmau a fi înlocuite, iar suma de 30 000 de lei – costul manoperei, conform devizului prezentat de SRL „Autostyling Now” (Avalon Club).

Reclamantul-apelant nu a făcut dovada existenței și suportării unui prejudiciu suplimentar efectiv, cu atât mai mult că expertiza judiciară automerceologică dispusă în cadrul examinării cauzei a stabilit un prejudiciu real în sumă de 63 286 de lei, inferior sumei achitate de intimata SA „Acord Grup”.

În acest context și având în vedere că scopul asigurării răspunderii civile pentru pagube produse de autovehicule nu este îmbogățirea persoanei păgubite și nici readucerea bunului într-o stare superioară celei anterioare accidentului, ci repararea prejudiciului efectiv, real și dovedit, în limitele expres stabilite de legea specială, la caz nu se constată existența unui drept subiectiv încălcat, iar condițiile pentru acordarea diferenței de despăgubire nu sunt întrunite.

Cât privește argumentul principal al apelantului, potrivit căruia art. 23 alin. (9) lit. b) din Legea nr. 414/2006 ar exclude aplicarea coeficientului de uzură pentru autovehiculele cu vechime mai mare de 4 ani și/sau cu parcurs mai mare de 100.000 km, acesta este unul neîntemeiat.

Or, norma enunțată reglementează modul de stabilire a costului reparației autovehiculului în funcție de vechimea și starea de exploatare a acestuia, atunci când este necesară înlocuirea pieselor și despăgubirea se achită prin virament în contul unității de specialitate. Articolul prevede posibilitatea utilizării pieselor originale noi sau aftermarket, precum și a pieselor originale folosite, însă scopul este ca valoarea despăgubirii să reflecte prejudiciul material real suferit, fără a compensa disproporționat costul pieselor care deja sunt uzate sau depreciate.

În speță, autoturismul ***** cu *****, la data producerii accidentului avea șapte ani vechime, astfel că piesele deteriorate nu puteau fi compensate la valoarea integrală a pieselor noi. Aplicarea coeficientului de uzură de către expertul judiciar Sandu Ion a fost realizată conform metodologiei de efectuare a expertizelor automerceologice, aprobată de Consiliul Metodic Științific al Centrului Național de Expertiză Judiciară, în conformitate cu prevederile legale.

Prin urmare, coeficientul de uzură aplicat nu reflectă o diminuare arbitrară sau ilegală, ci este menită să corecteze valoarea pieselor deteriorate pentru a reflecta real costul reparației, astfel încât despăgubirea acordată să corespundă prejudiciului efectiv suferit.

Instanța de apel reține, de asemenea, că aplicarea coeficientului nu exclude posibilitatea utilizării pieselor originale noi sau aftermarket, ci este o măsură legală de ajustare a valorii în funcție de uzura pieselor existente, conform legii și practicii expertizelor judiciare.

În concluzie, argumentul apelantului privind lipsa temeiului legal pentru aplicarea coeficientului de uzură nu poate fi reținut, iar prima instanță a procedat corect, apreciind că aplicarea coeficientului este justificată și conformă art. 23 alin. (9) lit. b) din Legea nr. 414/2006.

Or, dispoziția menționată nu instituie o interdicție privind aplicarea uzurii, ci reglementează tipul de piese ce pot fi utilizate la reparație, stabilind o ordine de prioritate: piese aftermarket sau piese originale uzate, iar în lipsa acestora – piese originale noi. Norma nu consacră dreptul persoanei păgubite la despăgubirea

calculată exclusiv în baza pieselor originale noi, nici nu derogă de la principiul evaluării prejudiciului real.

Potrivit art. 23 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 414/2006, despăgubirea pentru avarierea autovehiculului nu poate depăși valoarea pagubei real suportate, ceea ce impune evaluarea bunului avariat ținând cont de starea sa anterioară accidentului, inclusiv de uzura pieselor deteriorate.

Prin urmare, uzura este un element implicit al evaluării prejudiciului, iar despăgubirea trebuie să reflecte valoarea pieselor avariate la momentul producerii accidentului, nu valoarea unor piese noi, inexistente anterior în patrimoniul persoanei păgubite.

În această ordine de idei, Colegiul judiciar constată că expertiza judiciară automerceologică dispusă în cadrul examinării cauzei în fond a fost efectuată de Centrul Național de Expertiză Judiciară, în conformitate cu Legea nr. 68/2016 și metodologia de efectuare a expertizelor judiciare aprobată de Consiliul Metodic Științific al CNEJ.

Expertul judiciar a explicat în mod clar că aplicarea coeficientului de uzură nu reprezintă o apreciere subiectivă, ci rezultă din metodica obligatorie de evaluare, având ca scop determinarea valorii reale a pieselor avariate la momentul producerii accidentului. Or, piesele deteriorate aparțineau unui autovehicul fabricat în anul 2013, având o vechime de aproximativ șapte ani la data accidentului, astfel încât acestea nu puteau fi asimilate, sub aspect valoric, unor piese noi.

Aplicarea coeficientului de uzură de către expertul judiciar nu a avut ca efect diminuarea artificială a prejudiciului, ci a reflectat valoarea economică reală a bunului avariat, în concordanță cu dispozițiile art. 23 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 414/2006.

Din aceste motive, argumentele invocate în apel precum că expertul judiciar Sandu Ion a aplicat un coeficient de uzură de 59,96% asupra valorii pieselor originale noi, asimilându-le în mod nejustificat pieselor uzate, fapt care a condus la diminuarea artificială a costului reparației și, în consecință, la stabilirea unui prejudiciu subevaluat și neconform realității, sunt neîntemeiate și nu pot fi reținute.

În continuare, Colegiul judiciar reține că argumentul apelantului potrivit căruia prima instanță ar fi apreciat în mod eronat impertinența raportului de expertiză extrajudiciară nr. 08/494 din 29 iunie 2021, întocmit de Ursu Maxim, acesta este neîntemeiat, pentru următoarele considerente.

Potrivit art. 21 alin. (4) și (5) din Legea nr. 414/2006 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, procesul-verbal de constatare a pagubelor se întocmește de asigurător cu participarea persoanei păgubite și se semnează de toți participanții, iar eventualele obiecții ale părților trebuie menționate expres în cuprinsul procesului-verbal sau într-o anexă la acesta.

Din materialele cauzei rezultă cu certitudine că procesul-verbal de constatare a pagubelor nr. RCA 244/20 din 10 iulie 2020 a fost întocmit cu respectarea procedurii legale și a fost semnat de apelantul-reclamant Rațoi Ion, care a declarat expres că a luat cunoștință de conținutul acestuia și este de acord cu rezultatul examinării, cu pagubele constatate, cu soluțiile tehnologice stabilite, precum și la achitarea despăgubirii de asigurare în baza evaluărilor efectuate de una dintre organizațiile specializate incluse în lista aprobată, aspect confirmat prin semnătura olografă aplicată pe verso-ul procesului-verbal.

Aici, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că în procesul-verbal au fost indicate în mod detaliat (i) lista pieselor deteriorate, gradul de avariere și soluțiile tehnice propuse (reparație, înlocuire sau vopsire); (ii) nu au fost formulate obiecții de către apelant sau de către intimată și (iii) nu a fost întocmită nicio anexă la procesul-verbal, în sensul art. 21 alin. (5) din Legea nr. 414/2006.

În aceste condiții, Colegiul judiciar apreciază întemeiat argumentul intimatei SA „Acord Grup”, potrivit căruia apelantul a consimțit în mod neechivoc la constatări, asumându-și lista pieselor avariate, soluțiile tehnologice de restabilire și starea de întreținere a autovehiculului la momentul producerii accidentului.

Or, acceptarea procesului-verbal de constatare a pagubelor produce efecte juridice opozabile reclamantului, stabilind cadrul factual și tehnic în care urmează a fi evaluat prejudiciul. Ulterior, persoana păgubită nu poate, în lipsa unor obiecții formulate la momentul constatării sau a unor circumstanțe excepționale dovedite, să conteste unilateral constatări pe care le-a acceptat fără rezerve.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține subliniază că mecanismul instituit de art. 21 din Legea nr. 414/2006 are drept scop asigurarea securității raporturilor juridice și prevenirea disputelor ulterioare nejustificate privind întinderea pagubelor. Or, pretențiile apelantului, întemeiate pe o expertiză extrajudiciară realizată ulterior, fără participarea asigurătorului și în afara cadrului procesului-verbal acceptat, nu pot prevala asupra constatărilor inițiale agreate de părți.

Prin urmare, Colegiul judiciar constată că instanța de fond a reținut corect că reclamantul, prin semnarea procesului-verbal de constatare a pagubelor fără obiecții, a acceptat atât întinderea pagubelor, cât și soluțiile tehnice de remediere, iar evaluarea prejudiciului a fost realizată în limitele legale și factuale stabilite de comun acord.

Plus la aceasta, raportul de expertiză extrajudiciară invocat de apelant nu îndeplinește condițiile de opozabilitate și de validitate prevăzute de lege. În primul rând, Biroul „Ursu Maxim” nu a fost acceptat de către părți în procedura de constatare a daunelor, iar raportul a fost întocmit fără participarea intimatei-pârâte SA „Acord Grup” și a persoanei vinovate de producerea accidentului.

Mai mult, lipsesc documente care să ateste autorizarea Biroului „Ursu Maxim” pentru evaluarea mijloacelor de transport, ceea ce contravine cumulativ condițiilor de validitate prevăzute de art. 36 alin. (2) din Legea nr. 68/2016 privind expertiza judiciară și statutul expertului judiciar.

În aceste condiții, valoarea prejudiciului indicată de raportul nr. 08/494 în sumă de 109 786 lei nu poate fi reținută ca temei legal pentru stabilirea despăgubirii, întrucât nu reflectă realitatea constată la momentul producerii accidentului și nu poate fi opozabilă părților.

În schimb, procesul-verbal de constatare a daunelor nr. RCA 244/20 din 10 iulie 2020, semnat expres de apelant, stabilește pagubele constatate asupra autovehiculului *****și soluțiile tehnologice pentru reparare, iar despăgubirea de asigurare achitată de intimată în sumă de 74 490 de lei a fost calculată conform prevederilor Legii nr. 414/2006 și devizului întocmit de SA „Acord Grup”.

Astfel, solicitarea apelantului de a obține diferența de 35 296 de lei nu se susține pe probe legale și admisibile, iar prima instanță a apreciat corect că raportul de expertiză extrajudiciară invocat este impertinent.

Mai mult, Colegiul reține că, în cadrul ședinței de judecată, avocatul apelantului a declarat că nu cunoaște dacă automobilul ***** a fost sau nu reparat de către reclamant. Această împrejurare evidențiază lipsa unei dovezi esențiale privind suportarea efectivă a prejudiciului material, astfel că reclamantul nu poate pretinde în mod justificat diferența de despăgubire solicitată. În lipsa unei dovezi că reparația a fost efectuată, prima instanță a procedat corect respingând acțiunea, întrucât nu există un temei factual și probator pentru acordarea sumei suplimentare.

Reieșind din analiza completă a materialelor cauzei, a procesului-verbal de constatare a pagubelor nr. RCA 244/20 din 10 iulie 2020, a raportului de expertiză judiciară nr. 868/869 din 26 iunie 2023 și a dispozițiilor legale incidente, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată că prima instanță a apreciat corect situația de fapt și, în mod întemeiat, a respins acțiunea reclamantului Rațoi Ion.

Argumentele apelantului privind presupusa aplicare ilegală a coeficientului de uzură, precum și invocarea raportului de expertiză extrajudiciară nr. 08/494 din 29 iunie 2021, sunt neîntemeiate. Or, aplicarea coeficientului de uzură s-a realizat conform art. 23 alin. (9) lit. b) din Legea nr. 414/2006, iar raportul extrajudiciar invocat nu poate fi reținut ca probă opozabilă, întrucât nu a fost acceptat de părți și nu a respectat prevederile Legii nr. 68/2016 privind expertiza judiciară.

De asemenea, apelantul a acceptat expres constatările procesului-verbal de constatare a pagubelor, semnând documentul fără a formula obiecții și fără a întocmi anexă ulterioară, astfel că evaluarea prejudiciului efectuată de asigurător devine opozabilă acestuia.

Din aceste motive și având în vedere faptul că, prima instanţă a elucidat pe deplin circumstanţele cauzei, a aplicat corect normele de drept material, a adoptat o hotărâre întemeiată și legală cu respectarea normelor de procedură, iar cererea de apel este neîntemeiată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul cu menţinerea hotărârii primei instanţe.

În conformitate cu art. 385 lit. a), 389 și 390 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

D E C I D E:

Se respinge cererea de apel declarată de Rațoi Ion, reprezentat de avocatul Furnică Victor.

Se menține hotărârea Judecătoriei *****, sediul Centru din 4 noiembrie 2024.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Nicolae Ghedrovici

Diana Corlăteanu

Prima instanță: Judecătoria *****, sediul Centru, judecător Georgeta Grozav
Dosarul nr. 2a-69/25 (2-21134642-02-2a-10012025)

D E C I Z I E
(DISPOZITIV)

29 octombrie 2025 mun. *****

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Nicolae Ghedrovici și Diana Corlăteanu
Grefierul Victoria Cireș

examinând în ședință de judecată publică, cererea de apel declarată de Rațoi Ion, reprezentat de avocatul Furnică Victor,

împotriva hotărârii Judecătoriei *****, sediul Centru din 4 noiembrie 2024, prin care acțiunea a fost respinsă,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Rațoi Ion, reprezentat de avocatul Furnică Victor împotriva SA ,,Acord Grup", intervenienți accesorii Burca Marina și Comisia Națională a Pieței Financiare cu privire la repararea prejudiciului material, cu titlu de diferență a despăgubirii de asigurare și compensarea cheltuielilor de judecată,

în conformitate cu art. 385 lit. a), 389 și 390 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

D E C I D E:

Se respinge cererea de apel declarată de Rațoi Ion, reprezentat de avocatul Furnică Victor.

Se menține hotărârea Judecătoriei *****, sediul Centru din 4 noiembrie 2024.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Nicolae Ghedrovici

Diana Corlăteanu